

ע"פ 1973/04/15 - אבי ארמוזה, ארמוזה אינטרנשיונל מדיה בע"מ נגד סער ברודסקי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

17 מאי 2015

ע"פ 1973-04-15 ארמוזה ואח' נ' ברודסקי

בקשה מס'
9

לפני ד"ר עודד מודריק-שופט, סגן נשיא
מבקשים
1. אבי ארמוזה
2. ארמוזה אינטרנשיונל מדיה בע"מ
ע"י עו"ד אלחנן פיין, עו"ד יהודה רוזנטל, עו"ד מיכל סלע
נגד
משיבים
1. סער ברודסקי
ע"י עו"ד רועי הלוי

החלטה

המשיב, סער ברודסקי (להלן: "**ברודסקי**") הגיש תביעה למתן חשבונות כנגד המבקשים, אבי ארמוזה וארמוזה אינטרנשיונל בע"מ (להלן: "**ארמוזה**"). התובענה מתבררת בבית משפט השלום בתל אביב. במסגרתה ניתן ביום 16.12.13 פסק דין חלקי. פסק הדין חייב את ארמוזה להעמיד לרשותו של ברודסקי מסמכים מסוימים. ראוי לציין שהמדובר בכמות גדולה של מסמכים המשקפים פעילות עסקית וחשבונאית של חברה בינלאומית במשך פרק זמן ניכר.

משך תקופה של יותר משנה התנהלו מגעים בין הצדדים במגמה להוליך למימוש חובת המצאת המסמכים שנקבעה בפסק הדין החלקי. ביום 28.1.14 הגיש ברודסקי בקשה לפי פקודת בזיון בית המשפט במגמה לאכוף את המצאת המסמכים כנדרש. מכאן ועד ליום 19.3.2015 התנהלו לפני בית משפט השלום (כב' השופטת רחל ערקובי) דיונים מדיונים שונים רבים במגמה להוליך לקיום המחויבות שנקבעה בפסק הדין החלקי ולמנוע את אכיפת המחויבות בדרך של קנס או מאסר.

בין היתר, לפי שמר טען שהמסמכים לא הועברו במלואם ומר טען לקיום מלא של מחויבותו, החליטה השופטת להעמיד את הדבר לבדיקה עובדתית של ר"ח עינב כהן ששני הצדדים הביעו בה את אמונם. השופטת הגדירה בהחלטתה אלו טיפוסים מסמכים יש להעביר ואלו טיפוסים מסמכים יוצאים מגדר החובה האמורה (החלטה מיום 28.10.14).

ארמוזה הגיש בקשת רשות ערעור כנגד החלטת השופטת בדבר סיווג המסמכים כמסמכים טעוני העברה. הבקשה נדחתה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון.

עמוד 1

משנוכח ארמוזה לדעת שרו"ח כהן אינה מאשרת את קבלת קובץ המסמכים המלא ושעמדתה נתמכת בתצהיר מטעמה, סר אמונו בה והוא הפנה חצי ביקורת כלפיה.

גם בעניין זה קיימה השופטת ערקובי דיון (6.11.14) שבמסגרתו הודיע בא כוח ארמוזה שהמסמכים השנויים במחלוקת נמצאים בידי רו"ח ערמוני מטעמו של ארמוזה והוא נכון להעבירם לברודסקי. השופטת נפתתה להצעת ארמוזה שלא להעביר את המסמכים על אתר בבית המשפט אלא "בנוחות" במשרדו של רו"ח ערמוני.

הצעה אחרונה זו לא הייתה אלא הצעת סרק. ייתכן שנמסרו אי אלו מסמכים לדברי רו"ח כהן נותרו אחרים שלא נמסרו. על כן ברודסקי חידש את בקשתו למתן החלטה כופה לפי פקודת ביזיון בית המשפט.

השופטת קיימה דיון נוסף בסוגיה והעניקה לארמוזה עוד הזדמנות למלא אחר מחויבותו. כיון שברודסקי טען שהבר לא מומש התחדש הדיון בבקשה להחלטה לפי פקודת ביזיון בית המשפט.

ביום 19.3.15 קיימה השופטת דיון נוסף בבקשה. בסיום הדיון יצאה מלפניה החלטה שבה נסקרה דרך החתחתים של מימוש פסק הדין החלקי. הודגש בהחלטה כי נתנו לארמוזה אין ספור הזדמנויות לכבד את פסק הדין. הוא נקט תואנות שונות ומשונות כדי להימנע מכך. עוד הדגישה השופטת כי כל טענותיו של ארמוזה נבדקו בידיה בדיוקנות. היא אף ציינה את מכתבי רו"ח כהן המפרטים במדויק את סוגי המסמכים החסרים. כלו כל הקצין ולנוכח ההפרה הבוטה של המחויבות שהושתה על ארמוזה בפסק הדין החלקי לא נותרה ברירה ביד השופטת אלא להטיל על ארמוזה קנס (500 ש"ח) לכל יום שבו מתעכבת העברת מושלמת של המסמכים לידי ברודסקי (להלן: "**ההחלטה הכופה**"). בד בבד עם הערעור הגיש גם בקשה לעיכוב ביצוע ההחלטה הכופה עד שינתן פסק הדין בערעור.

בקשה זו הונחה לפניי.

הערעור סב על טענות שונות. לעניין עיכוב הביצוע שוקלת בעיקר טענה אחת והיא שחובת העברת המסמכים מולאה במלואה. נגזרת ממנה גם טענה משנית שהשופטת ערקובי לא בחנה כדבעי את הטענה שהחייב קיים כדבעי.

ארמוזה טוען שיש סיכוי רב להצלחת הערעור ואם לא ינתן בידו צו עיכוב ביצוע יגרם לו נזק בלתי הפיך, עד כדי המטת חורבן כלכלי על חברותיו. בעיקר טען בא כוחו שיש בפשטות להציג לפניו רשימה של המסמכים החסרים לכאורה על מנת שהוא, כמי שהצטרף לייצוג זה מקרוב, יוכל לבחון אם יש ממש בדרישה.

משהו מאורך הרוח ומן המתינות של השופטת קמא נטלתי אף אני והנחתי ביד באי כוח הצדדים, להגיב ולהגיב לתגובות [וכך כמין שרשרת חד-גדיא הגדית מצויות לפני "תשובת המבקשים לתגובת המשיב לבקשה לעיכוב ביצוע" ואף "תגובת המבקשים לבקשת המשיב למחיקת תשובת המבקשים שהוגשה במסגרת הבקשה לעיכוב ביצוע"].

לבקשה דן אין על מה שתסמוך.

על פני הדברים (וגם קצת מתחת לפני הדברים) נראה שסיכויי הערעור אינם רבים. הקורא את ההחלטה הכופה אינו יכול שלא להתרשם שטענת שארמוזה נבדקה די הצורך בידי בית משפט קמא. רואת החשבון כהן שאיננה צד להתדיינות הצהירה ושבחה והצהירה שלא קיבלה את מלוא דרישתה. השופטת שמעה טענות מכאן ומכאן ובכל פעם הורתה לקיים את דרישת פסק הדין החלקי. קשה להניח שהחלטותיה הן בבחינת טעות על גב טעות. הדרישה להעברת מסמכים אינה דרישה למהלך מורכב שבחינתו מצריכה מומחיות מיוחדת. לכן הסברה ששופטת שאינה אינטרסנטית ורואת חשבון שאינה אינטרסנטית שגו באורח קולוסאלי אינה מתקבלת על הדעת. קל הרבה יותר לראות איך באמצעים מלאכותיים הכביד ארמוזה על מימוש פסק הדין החלקי.

אפילו אתן אמון בהודעת עו"ד פין שהעיד על עצמו שכיון שזה מקרוב צורף לצוות הייצוג וטרם עלה בידו להיכנס אל עובי הקורה,, ברי לי שלקוחו יודע היטב מה שנמסר ומה שלא נמסר. גם המהלך של צירוף עו"ד מייצג חדש איננו אלא ניסיון לדחוק שוב ושוב את הקץ.

יתר על כן. לי נראה שההסתברות שארמוזה עמד בדרישת פסק הדין נמוכה מן ההסתברות שלא עמד בדרישות. אולם גם אם יימצא ששגיתי, לא ייגרם לארמוזה חסרון כיס. בית המשפט שלערעור יבטל את ההחלטה הכופה והקנס המצטבר ששולם והוכנס לקופת האוצר, יוחזר תבין ותקילין.

הטענה שהיקף הקנס מכביד במיוחד נטענה בעלמא. אין שמץ של ראיה להכבדה הזאת. הדיון בערעור יישמע בעוד כחודש ימים. ארמוזה יכול כמובן, בכל יום, לקטוע את חיוב הקנסות המצטבר אם ימסור לברודסקי את המסמכים הנדרשים. אם לא ישלם קנס שעד לדיון יצטבר לכדי 15,000 ש"ח מדי חודש. זה אינו סכום זניח אך אין עמו סכנת התמוטטות של עסק רב האנפין כעסקו של ארמוזה.

אני דוחה את הבקשה לעיכוב ביצוע. אם מתקיים עיכוב ביצוע ארעי, הריהו בטל לאלתר.

המבקשים (ארמוזה) ישלמו, ביחד ולחוד, למשיב (ברודסקי) סך 7,500 ש"ח הוצאות הדיון בבקשה זו.

ניתנה היום, כ"ח אייר תשע"ה, 17 מאי 2015, בהעדר הצדדים.

המזכירות תמציא את ההחלטה לצדדים.

הוקלד על ידי